

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822200016
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6822200016.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom v spore žalobcu: Mgr. P. X., Z.. XX.X.XXXX, B. C. XXX, zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, proti žalovanému: Bencont Collection, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.6.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročný a bez poplatkov.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 33,33%.

IV. Súd ponecháva v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoCsp/30/2021-64 zo dňa 09.12.2021.

V. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pod sp. zn. 8Csp/46/2021 v rozsahu 100 %.

VI. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pod sp. zn. 16CoCsp/30/2021 v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou proti žalovanému domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročná a bez poplatkov, tiež určenia, že dohoda o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je neplatná a nakoniec aj určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je neplatná. Uviedol, že žalobu podal na základe výroku Uznesenia Okresného súdu Revúca zo dňa 09.12.2021 sp. zn. 8Csp/46/2021. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016 sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky, ktorá vznikla pôvodne obchodnej spoločnosti Poštová banka, a.s. (ďalej len ako „právny predchodca žalovaného“) porušením platobnej disciplíny žalobcu na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička zo dňa 16.06.2021 č. XXXXXXXXXXX, ktorá uzatvorená bola medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a.s. (ďalej

len „zmluva o úvere“) Uvedená zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov pretože neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru a obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru vo výške 2563,96 Eur. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $97,85 \times 70 = 6\,849,50$ Eur. Keď od tejto sumy odpočítame istinu poskytnutého úveru vo výške 3900 Eur, celkové náklady mali byť vo výške 2 949,50 Eur. Keďže zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru, ktorý bol zohľadnený pri výpočte RPMN, má to za následok, že zmluva obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 08.11.2017 sp. zn. 5Co/245/2017. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Právny predchodca žalovaného prostredníctvom komisionára obchodnej spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. uzavrela dňa 29.03.2016 Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu, predmetom ktorej bolo splatenie pohľadávky z vyššie uvedenej zmluvy o úvere. Na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 bola uzatvorená aj dohoda o zrážkach zo mzdy dňa 29.03.2016. Inkasná agentúra v postavení žalovaného, ktorá získala pohľadávku zo spornej úverovej zmluvy a účelovo neoprávnenú výšku tejto pohľadávky zakomponovala do Dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu jednoznačne konala a v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a preto ide o neplatný právny úkon. Predpokladá sa, že žalovaný v postavení podnikateľského subjektu si musel byť vedomý toho, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda nemá nárok na dlžnú sumu, ktorú si podľa svojich neoprávnených výpočtov uviedol do vopred pripraveného formulára dohody o splátkovom kalendári vo výške 6 978,75 Eur. Aj keď dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi čo vyplýva z rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/234/2013 zo dňa 02.07.2014, z ktorého časť odôvodnenia žalobkyňa v žalobe citovala. Poukázala tiež na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/25/2014 zo dňa 14.05.2014 a vo vzťahu k nekalým obchodným praktikám rôznych inkasných agentúr, ktoré predkladajú spotrebiteľom na podpis uznanie dlhu bez akéhokoľvek vysvetlenia následkov premlčania dlhu poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 03. 2015 sp. zn. 8 MCdo 1/2014. Keďže Dohoda o splátkovom kalendári a Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016 je neplatný právny úkon má to za následok neplatnosť aj dohody o zrážkach zo mzdy, keďže vedľajší záväzok sleduje osud hlavného záväzku. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal). Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; čl.4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Na zdôraznenie správnosti tohto záveru žalobca poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v

zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“ Žalobca si dovoľuje poukázať aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010- 110.98,113,179, ktorými v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ako bolo vyššie uvedené ide o formulárový typ dohody, ktorý žalobca nemal možnosť ovplyvniť, takáto dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pri uzatváraní tejto dohody spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku, prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprímerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa, umožňujúce vymôcť pohľadávku vo výške, ktorá mu neprináleží. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatný právny úkon nakoľko nebola individuálne dojednaná a jej uzatvorenie spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby,12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť“ Keďže dohoda o zrážkach zo mzdy nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením, dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom. Aj sama skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola žalobcovi zaslaná na podpis poštou, preukazuje, že táto dohoda nebola individuálne dojednaná, spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je tiež ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Poukázal pri tom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.08.2018 sp. zn. 20Co/42/2018. Žalobkyňa tiež zastáva názor, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. Ide o formulárovú dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá obsahuje vopred pripravený text bez možnosti akejkoľvek zmeny dohody o zrážkach zo mzdy, čo znamená že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012).

2. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním zo dňa 17.02.2022, v ktorom okrem iného uviedol, že zastáva názor, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a túto nie je možné pokladať a vyhodnotiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú. Nesúhlasí s tým, že v zmluve je uvedená nesprávne celková čiastka a RPMN, nakoľko skutočnosť, ktorá ovplyvnila, že súčet výšky splátky a počtu splátok nevyjadri údaj o celkových nákladoch uvedených v zmluve je tá, že žalobca si zvolil základný súbor poistenia. V danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, tzn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov a poplatkov za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1. nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalobca uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Na základe uvedeného je správne uvedená aj celková

výška nákladov spojených s poskytnutím úveru ako aj je správne uvedená výška RPMN. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 15Co/82/2018-120 zo dňa 28.05.2020. Žalovaný nesúhlasí a namieta žalobný nárok žalobkyne na vyhlásenie dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári za neplatné, nakoľko nie je dôvodný a prípustný. Žalovaný v prvom rade poukazuje na to, že v predmetnej dohode o splátkovom kalendári a uznaní dlhu bol využitý a aplikovaný zákonný zabezpečovací inštitút slúžiaci veriteľom na zabezpečenie ich pohľadávok, pričom jeho aplikovanie nemôže byť na ťarchu veriteľov, v danom prípade žalovaného ako aktuálneho veriteľa žalobcu, nakoľko by sa jednalo o zásah a obmedzenie základných zákonom priznaných práv žalovanému, čo je neprijateľný, neakceptovateľný a najmä v rozpore so zákonom stav. Žalobca ako dlžník sám a slobodne uznal svoj dlh, preto ak túto skutočnosť teraz namieta, tak koná účelovo, na ktorú skutočnosť je potrebné poukázať, nakoľko nie je možné poskytnúť ochranu niekomu, kto sám a slobodne uzatvorí so svojim veriteľom dohodu, prostredníctvom ktorej zároveň veriteľ umožní dlžníkovi splatiť svoj dlh v splátkach, a následne sa dlžník svojvoľne rozhodne tento záväzok prestať plniť a dokonca sa bude brániť a popierať vznik záväzkovo - právneho vzťahu. Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu je platný právny úkon, ktorá obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle ust. § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto ju nemožno pokladať za neplatný právny úkon. Žalovaný zároveň vyzdvihuje, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy ako i dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu boli uzatvorené samostatne a žalobca sa mohol rozhodnúť, podpísať len jednu z nich, teda neboli na seba naviazané a vzájomne sa podmieňujúce. V neposlednom rade žalovaný podotýka, že obe dohody a to dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu a dohoda o zrážkach zo mzdy boli žalobcovi zasielané domov, kedy mal žalobca dostatok času a priestoru si dať obe dohody preskúmať a to aj právne, a kedy mal dostatok času si tieto riadne a detailne prečítať a najmä mal žalobca možnosť tieto vôbec nepodpísať a neodoslať žalovanému. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že nemožno hovoriť o neprijateľných zmluvných podmienkach alebo nerovnováhe v právach a povinnostiach. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem vylúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týmito inštitútom, bol by to v zákone uviedol. Ani gramatickým, dokonca ani tým najextenzívnejším výkladom, nie je možné dospieť k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Zároveň dávame súdu do pozornosti tú skutočnosť, že § 53 odsek 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, platnom v čase podpisu zmluvy, hovorí o neplatnosti PODMIENKY. Vychádzajúc zo systematiky zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, PODMIENKA, ako právna skutočnosť je definovaná v ustanovení § 36 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tak, že vznik, zmenu alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada. Gramatickým výkladom § 53 odsek 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník je odôvodnený záver, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. K namietanej platnosti dohody o zrážkach zo mzdy si dovoľujeme uviesť, že žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani, v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Vzhľadom ku skutočnosti, že dôkazné bremeno nesie žalobca, je jeho povinnosťou preukázať, že zmluvu neuzatvoril slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase jej podpisu bol BENCONT COLLECTION, a. s. Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava IČO: 47 967 692 Spoločnosť zapísaná v OR OS Bratislava I, odd.: Sa, vložka číslo: 6058/B pozbavený spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. V opačnom prípade ide len o účelové, ničím nepreukázané tendenčné tvrdenie a súd by ho pri hodnotení dôkazov nemal brať do úvahy. Žalobca si slobodne vybral právneho predchodcu žalovaného, napriek tej skutočnosti, že na trhu je pomerne široký výber iných bankových inštitúcií a produktov, akceptoval vykonávanie zrážok právnym predchodcom odporcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem

vyklúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týmto inštitútom, bol by to v zákone uviedol. Ani gramatickým, dokonca ani tým najextenzívnejším výkladom, nie je možné dospieť k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Práve účelom zabezpečovacieho inštitútu je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania a je absolútne absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva, zdôvodňovať neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, práve jej účelom, ktorým je mimosúdne uspokojenie pohľadávky. Zároveň dávame súdu do pozornosti Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/994/2013, v zmysle ktorého v skutočnosti navrhovateľ potom nenamieta neprijateľnú podmienku, ktorá bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve (napríklad § 53 ods. 4 OZ), pretože namieta dopad zákonného ustanovenia § 551 OZ. Zákonné ustanovenie platného právneho poriadku však nie je niečo, s čím by bolo potrebné osobitne spotrebiteľa oboznamovať. Nemožno vyhlásiť, že navrhovateľ má naliehavý právny záujem akokoľvek nesplácať (teda aj zrážkami zo mzdy) dohodnuté splátky podľa uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, keď platnosť samotnej zmluvy nenamieta. Žalovaný navrhol žalobu ako neprípustnú odmietnuť, nakoľko domáhať sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Na základe uvedeného nemožno žalovať o určenie neplatnosti právneho úkonu, pokiaľ to nevyplýva z osobitného predpisu. Uvedený záver je deklarovaný v aktuálnej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.4.2021 sp. zn. 9 Cdo 7/2021: „U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu.“ (ods. 18.1).

3. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 23.02.2022 vyjadrila žalobkyňa, ktorá okrem iného uviedla, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, čo je obligatórna náležitosť zmluvy o úvere, obsahuje nesprávny údaj o RPMN a zároveň úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany obhajuje správny výpočet celkových nákladov odkazom na poistenie, ktoré malo byť súčasťou zmluvy o úvere, zo zmluvy o úvere však nie je zrejmé v akej výške bolo poistenie, ani samotný žalovaný neuvádza žiadny výpočet, kde by bolo zohľadnené poistenie. Zo samotnej zmluvy nevyplýva možnosť odmietnutia poistenia, keď nikde nie je možnosť zaškrtnutie kolónky odmietam poistenie a preto žalobca zastáva názor, že bez tohto poistenia, ktoré bolo nanútené by nedošlo k poskytnutiu úveru. Krajský súd Trnava v rozsudku zo dňa 02.02.2022 sp. zn. 26CoCsp/18/2021 uviedol nasledovne: „V zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pojem vyskytujúci sa v úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) a podľa názoru odvolacieho súdu je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Zmyslom údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov obsiahnutom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je totiž poskytnúť spotrebiteľovi pravdivú informáciu (v číselnom vyjadrení) o skutočnej výške nákladov súvisiacich so spotrebiteľským úverom. Ročná percentuálna miera nákladov by teda mala odzrkadľovať skutočnú cenu spotrebiteľského úveru ako číslo vyjadrené v percentách na ročnej báze, ktorá umožní spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitou informáciou i z hľadiska výhodnosti spotrebiteľského úveru, pretože pre spotrebiteľa sa najvýhodnejší môže javiť ten spotrebiteľský úver (pri porovnateľných parametroch úveru), ktorý má najnižšiu hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Z uvedenej definície teda vyplýva, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov by mali byť zohľadnené i poplatky za poistenie s prihliadnutím na vyššie uvedené. Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak v zmysle uvedeného ustanovenia § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ovplyvňuje aj výška poskytnutého úveru, či poplatky / náklady za služby spojené s úverom, ktoré neboli spotrebiteľom vymienené. Ak žalobca nezahrnul pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov do celkovej výšky úveru aj poplatok za poistenie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. Nesprávne uvedená ročná percentuálna miera v neprospech spotrebiteľa je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.“ Napriek uvedenému žalovaný neuviedol žiadny výpočet, v ktorom by teda bol odpočítaný poplatok za poistenie a ktorý by teda preukazoval, že všetky údaje v zmluve sú uvedené správne.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 01.03.2022 okrem iného uviedol, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla

k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkoľvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu.

5. Súd po oboznámení sa so žalobou žalobcu, vyjadreniami strán sporu vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to: uznesenie Okresného súdu Revúca 8Csp 46 201-72 zo dňa 9.12.2021, zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX dostupná pôžička zo dňa 16.6.2011 č.l. 12, predložená dohoda o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy zo dňa 16.6.2021 č.l. 13, obsah spisu 8Csp 46 2021 a tam dohodu o splátkovom kalendári, dohodu o uznaní dlhu zo dňa 29.3.2016, dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.3.2016 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Uznesením Okresného súdu revúca č.k. 8Csp/46/2021-33 zo dňa 04.08.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.16CoCsp/30/2021-64 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016, uzavretej na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016, súvisiacej so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2011, ktoré boli uzatvorené medzi právnym predchodcom žalovaného. Zároveň uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 8Csp/46/2021-72 zo dňa 09.12.2021 súd uložil žalobkyni, aby do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na súd žalobu voči žalovanému BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A o určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890 dňa 16.06.2011, o určenie neplatnosti Dohody o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890 a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy datovanej dňom 29.03.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., IČO: 31 340 890.

7. Žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dňa 16.06.2011 zmluvu o úvere - dostupná pôžička. V zmluve boli dohodnuté nasledovné podmienky úveru: výška úveru 3.900,- €, výška mesačnej splátky 97,85 €, počet splátok 70, dátum prvej splátky do 16.07.2011, dátum každej ďalšej splátky k 16. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru 16.04.2017, poistenie: základný súbor poistenia, úroková sadzba 19 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) 20,74 %, priemerná RPMN 17,62 % a celkové náklady, ktoré má spotrebiteľ uhradiť, 2.563,96 €. V zmluve je vyhlásenie, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlasuje, že spíňa podmienky pre vznik zvoleného súboru poistenia. Za vyhlásením je zaškrtnutá kolónka, za ktorou je text žiadam o základný súbor a spíňam podmienky a nezaškrtnutá kolónka, za ktorou je text žiadam o komplexný súbor a spíňam podmienky. Podľa zhodných tvrdení strán sporu bola pohľadávka zo zmluvy o úvere voči žalobkyni postúpená na žalovaného zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016.

8. Žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dohodu o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu, ktorá bola ako samostatná listina vyhotovená dňa 29.03.2016 veriteľom a podľa zhodných tvrdení strán sporu bola zaslaná žalovanej na podpis. Žalovaná dohodu podpísala. Podľa dohody záväzok dlžníka voči veriteľovi zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX predstavuje ku dňu 29.03.2016 sumu 6.978,75 €, ktorá pozostáva z istiny 3.867,90 € a príslušenstva 3.110,85 € a ktorá je k 29.03.2016 splatná v celom rozsahu. Žalobkyňa uznáva dlh čo do výšky ako aj právneho dôvodu v celom rozsahu. Žalobkyňa sa zaviazala veriteľovi dlh splatiť v 71 mesačných splátkach po 97,- € splatných vždy k 28. dňu v mesiaci v období od apríla 2016 do februára 2022 a poslednej 72. splátke vo výške 91,75 € splatnej dňa 28.03.2022.

9. Žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola ako samostatná listina vyhotovená dňa 29.03.2016 veriteľom a podľa zhodných tvrdení strán sporu bola zaslaná žalovanej na podpis. Žalovaná dohodu podpísala. Podľa dohody veriteľ a dlžník uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením uspokojenia pohľadávky veriteľa podľa čl. II. dohody o úhrade dlhu a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016. Dlžník podpisom tejto dohody potvrdzuje, že bol poučený a je si plne vedomý právnych dôsledkov jej uzatvorenia a že v prípade, ak nebude riadne a včas uhrádzať splátky dlhu podľa dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016, veriteľ je oprávnený predložiť túto dohodu o

zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy na vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške podľa nariadenia 268/2006 Z.z. a ich poukazovanie veriteľovi vo výške ako pri zrážkach pri výkone rozhodnutia. Dlužník podpisom tejto dohody potvrdzuje, že pri jej podpísaní konal slobodne a vážne a že dohoda nebola uzavretá v tiesni, za nenápadne nevýhodných podmienok a že si bol vedomý možnosti ju odmietnuť. Dlužník výslovne udeľuje veriteľovi výslovný súhlas na predloženie tejto dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy a na vykonávanie zrážok zo mzdy podľa nariadenia 268/2006 Z.z. a ich poukazovanie veriteľovi vo výške ako pri zrážkach pri výkone rozhodnutia. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy sa vzťahuje ak na budúcich platiteľov mzdy.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 551 ods. 1 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

14. Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

17. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1

21. Podľa § 3 ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

22. Podľa § 335 ods. 3 Civilného sporového poriadku (CSP) súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

23. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

24. Podľa § 336 ods. 2 CSP súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

25. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

26. Podľa § 336 ods. 4 CSP ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

27. Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, určenia, že predmetná dohoda o splátkovom kalendári a o uznaní dlhu je neplatná, a že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Takýchto nárokov sa v zmysle § 137 písm. d) CSP môže žalobca domáhať, len ak to vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade je takýmto osobitným predpisom jednak Zákon o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva a osobitne v prípade určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je to ZoSÚ, podľa ktorého (§ 11 ods. 4) sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytovaného spotrebiteľského úveru žalobou. Navyše v danom prípade bola žalobcovi povinnosť podať konkrétny typ žaloby uložená súdnym rozhodnutím, ktorý si tak podaním predmetnej žaloby súdom uloženú povinnosť splnil.

28. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd dospel k záveru, že žaloba je v uvedenej časti dôvodná. Súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a predchodcom žalovaného dňa 16.06.2011 je spotrebiteľskou zmluvou a preto na uvedený záväzkový vzťah aplikoval vyššie citované ustanovenia.

29. Každá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, uvedené § 9 ods. 1, 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva

tieto obligatórne náležitosti neobsahovala, konkrétne neobsahovala údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý údaj by bol vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo pri výške mesačnej splátky 97,85 Eur a počte dohodnutých mesačných splátok 70, predstavuje celková čiastka úveru sumu 6849,50 Eur (70x 97,85 €). V zmluve je však uvedený údaj o celkovej čiastke úveru ako súčet celkovej výšky nákladov 2563,96 a výšky úveru 3900 Eur (t.j. spolu 6463,96 Eur). Uzatvorená úverová zmluva tak neobsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v úverovej zmluve nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi podľa uzatvorenej zmluvy zaplatiť. Keďže úverová zmluva správny údaj o celkovej čiastke neobsahuje, nespĺňa základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že žalovanému poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je pritom práve tým údajom, ktorého neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Žalovaný síce uvádzal, že skutočnosť, ktorá ovplyvnila, že súčet výšky splátky a počtu splátok nevyjadrí údaj o celkových nákladoch uvedených v zmluve je tá, že žalobca si zvolil základný súbor poistenie, teda podľa žalovaného išlo o dobrovoľné poistenie, preto poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Súd však poukazuje na to, že v zmluve sa nenachádza výška poplatku za poistenie a ani výška splátky bez predmetného poplatku a teda pre spotrebiteľa nie je takýto údaj určiteľný a transparentný. Žalovaný ani neuviedol o akú výšku poplatku išlo a z akej listiny jeho tvrdenie vyplýva. Súd preto vyhodnotil jeho argumentáciu ako nedôvodnú a nepreukázanú.

30. Ďalšími argumentami strán vo vzťahu k ďalším dôvodom, pre ktoré možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, či už správneho určenia RPMN, jej výšky a konkretizácie jej výpočtu a predpokladov pre jej výpočet sa už súd podrobne nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie vo veci samej to už po vzhľadnutí vyššie uvedeného dôvodu, pre ktorý vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov, považoval za nadbytočné v dôsledku hospodárnosti konania (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09).

31. Možno však uzavrieť, a to aj vzhľadom na argumentáciu žalovaného o nezapočítaní poplatku za poistenie do celkových nákladov úveru, že v uzatvorenej úverovej zmluve absentujú taktiež predpoklady, ktoré použil právny predchodca žalobcu pri výpočte RPMN, ktoré sú nevyhnutnou náležitosťou úverovej zmluvy, keďže podľa § 9 ods. 2 písm. j) sa v zmluve uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd sa však nestotožnil so závermi žalobkyne, že medzi tieto predpoklady má patriť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k výpočtu RPMN a poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí č.k. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, podľa ktorého „dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje.

32. Súd sa ďalej zaoberal platnosťou dohody o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári. Je nutné poznamenať, že o dohodu, ako o dvojstranný právny úkon ide len čo sa týka časti dohody o splátkovom kalendári. Vo vzťahu k uznaniu dlhu, tento úkon, aj keď je obsiahnutý v dvojstrannej dohode žalobkyne

a žalovaného, tento je jednostranným úkonom žalobkyne, nakoľko ide o jej samostatný prejav, ktorý spĺňa náležitosti predpokladané ust. § 34 a § 558 OZ. Pre platnosť takéhoto uznania pritom nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu v uznanej výške aj existoval (viď napr. Občiansky zákonník pre prax, komentár, Jaroslav Krajčo, str. 2419). Účinkom uznania dlhu je to, že bremeno dôkazu o tom, že dlh v čase jeho uznania neexistoval, prechádza na dlžníka. V danom prípade, vzhľadom na zistenie súdu, že úver, ktorý vo svojej podstate tvoril základ uznávaného záväzku, je bezúročný a bez poplatkov, možno dospieť k záveru, že skutočný dlh, ktorý mohol v čase uznania existovať, mohol predstavovať maximálne sumu poskytnutého úveru, t.j. 3900 Eur. Žalobkyňa tak zjavne uznala neexistujúci dlh, nakoľko spolu uznala dlh vo výške 6978,75 Eur pozostávajúci z istiny 3867,90 Eur a príslušenstva 3110,85 Eur. T.j. aj keď uznanie dlhu ako také nemožno považovať za neplatný právny úkon len z dôvodu, že dlh, ktorý žalobkyňa v uznala, v čase tohto uznania (čiastočne, alebo úplne) neexistoval, bude táto skutočnosť podstatná a treba ju zohľadniť pri prípadnom uplatňovaní si nároku žalovaného z tohto uznania dlhu, teda z neexistujúceho dlhu, ktorého vrátenia sa, vzhľadom na zaver o neexistencii uznaného dlhu (t.j. na unesenie dôkazného bremena dlžníka), už reálne domáhať nemôže. Predmetná žaloba však nesmerovala k určeniu oprávnenosti nároku žalovaného z uznania dlhu, ale k určeniu neplatnosti predmetnej dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu zo dňa 29.03.2016. Uvedenú dohodu súd z vyššie uvedených dôvodov ako neplatný právny úkon nevyhodnotil. Súd preto žalobu v tejto časti zamietol

33. Vo vzťahu k časti nároku, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, súd taktiež nepovažoval žalobu za dôvodnú. K otázke všeobecnej prípustnosti dohody o zrážkach zo mzdy v prípade spotrebiteľských záväzkov s pohľadu ich novej neprijateľnosti, resp. neplatnosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobnej veci (totožní účastníci, podobný zmluvný základ sporu), vedenej pod sp. zn. 43CoCsp/43/2021, ktorým súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Csp/60/21, v zmysle ktorého súd konštatoval, že „dohoda o zrážkach zo mzdy je upravená v Občianskom zákonníku ako právom aprobovaný osobitný inštitút zabezpečenia zmluvných záväzkov, a preto už z tohto dôvodu nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Inými slovami povedané, právne následky vyvolané uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy a jej predložením platiteľovi mzdy nemožno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, keďže nejde o konštrukciu, ktorá by bola vytvorená uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy, ale o konštrukciu, ktorú vytvára zákon; následky vytvorené zákonom nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Prípustnosť a prijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva aj z ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., pretože aj toto ustanovenie (napriek svojej direktívnej formulácii v úvode) len upravuje osobitné formálne a obsahové náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských právnych vzťahoch nad rámec všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (stanovením formy osobitnej listiny, povinného poučenia spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia, a možnosti jej odmietnutia)“. Uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 bola pritom uzatvorená na samostatnej listine, a nie v súvislosti s uzatváraním zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako súčasť zmluvných podmienok jeho poskytnutia, ale so značným časovým odstupom po uzatvorení zmluvy o úvere a v súvislosti s dohodou o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári. Nemožno preto vo vzťahu k predmetnej dohode vôbec hovoriť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spojitosti s úverovou zmluvou zo dňa 16.06.2011. Nemožno preto usudzovať, že by existovala akákoľvek okolnosť, ktorá by žalobkyňu priamo alebo nepriamo nútila takúto dohodu uzatvoriť, keď touto okolnosťou najmä už nemohla byť ani snaha získať úver, ktorý žalobkyňi bol už poskytnutý dávno predtým. Nemožno preto usudzovať, že by žalobkyňa nemala možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť uzatvoriť. Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.03.2016 preto za neplatnú alebo neprijateľnú považovať nemožno. Súd preto žalobu na určenie neplatnosti uvedenej dohody zamietol.

34. Avšak vzhľadom na zistenie, že v rámci dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu žalovaná uznala aj neexistujúci dlh, s ohľadom na charakter vzťahu strán tohto sporu, kedy žalobkyňa, ktorá je spotrebiteľom, vystupuje ako tzv. slabšia strana proti žalovanému ako dodávateľovi, súd nepovažuje za spravodlivé priznať súdnu ochranu uplatňovaniu nárokov z takejto, hoc aj platnej dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k dlhu, ktorý nie je dôvodný (v tomto prípade, ktorý presahuje nesplatenú istinu úveru). Možno sa pritom stotožniť so závermi prijatými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.08.2018 sp. zn. 20Co/42/2018, na ktoré poukázala žalobkyňa, a podľa ktorého inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženého nezákonného, či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom,

ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom.

35. Z uvedeného dôvodu, poukazujúc pritom na znenie ust. § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods. 3 CSP súd považoval za potrebné poskytnúť ochranu žalobkyni pred prípadným vymožením neopodstatneného plnenia zo strany žalovaného a rozhodol preto tiež o ponechaní neodkladného opatrenia, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, v platnosti.

36. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách tohto konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci väčší úspech v priznal súd nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni a to v pomere 33,33 %. Súd vychádzal pritom z toho, že celkovo z 3 určovacích nárokov žalobkyne (každý v percentuálnom vyjadrení tvoril 33,33 %) boli 2 zamietnuté, čo predstavuje úspech žalovaného 66,66 % a úspech žalobkyne 33,33 %. Výsledná hodnota úspechu (tzv. čistý úspech) žalovaného tak predstavuje rozdiel medzi jeho úspechom a neúspechom ($66,66 - 33,33 = 33,33$ %) O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

43. Vzhľadom na pokyn odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 16 CoCsp/30/2021 bolo potrebné rozhodnúť tiež o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania o neodkladnom opatrení. Vzhľadom na nariadenie neodkladného opatrenia a v tejto časti potvrdenia rozhodnutia odvolacím súdom, rozhodol súd o priznaní nároku na náhradu trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania žalobkyni v plnom rozsahu. O výške trov konania o neodkladnom opatrení rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).